

ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตเขตองค์การบริหารส่วนตำบลป่าบอน อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง

The Requirement of the Social Welfare Elderly in Pabon Sub-district, Ampher Pabon, Phatthalung Province

หมัดเพาซี รูบามา^{1*}, นพวัลภ์ มงคลศรี¹, คารม บัวผัน¹, ไกรสร วงศ์พรัตน์¹, จารุดา นวลแก้ว¹ และ
ธีรชญาณ์ ศิริชัชวาลวงศ์²

Madpouzee Rubama^{1*}, Nopawan Mongkolsri¹, Karom Buaphun¹, Kraisorn wongprad¹,
Jaruda Nuankaew¹ and Theerachaya Sirichatchawanwong²

¹ อาจารย์, สาขาวิชาการบริหารจัดการท้องถิ่น, คณะรัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

¹ Lecture of Department of Local Governance, Faculty of Political Science, Hat Yai University.

² อาจารย์, สาขานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

² Lecture of Department of Law, Faculty of Law, Hat Yai University.

*Corresponding author, E-mail: Madpouzee@hu.ac.th

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลป่าบอน อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง มีวัตถุประสงค์ เพื่อวัดระดับความต้องการสวัสดิการผู้สูงอายุในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลป่าบอน อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้สูงอายุในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลป่าบอน อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง จำนวน 400 คน ผลการศึกษาพบว่าผู้สูงอายุ ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลป่าบอน อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ส่วนใหญ่มีความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านที่มีความต้องการมากที่สุดคือ ด้านที่อยู่อาศัย (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37) รองลงมาคือ ด้านสุขภาพ (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36) ด้านการศึกษา (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29) และด้านรายได้ (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24) โดยด้านนันทนาการ มีความต้องการน้อยที่สุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20) ตามลำดับ

คำสำคัญ: ผู้สูงอายุ, สวัสดิการสังคม, ความมั่นคงปลอดภัย

Abstract

The study of the Elderly Social Welfare Requirement in Pa Bon Sub-district Administrative Organization Area, Pa Bon District, Phatthalung Province. The objectives are to measure the level of Elderly Social Welfare Requirement in Pa Bon Sub-district Administrative Organization Area, Pa Bon District, Phatthalung Province. Which the sample group used in the research is the Elderly were 400 Persons in Pa Bon Sub-district Administrative Organization, Pa bon District, Phatthalung Province. Most of the Elderly have Social Welfare Requirement. Overall, it was at a high level. Especially the areas that have the most Requirements are Residential side (Having an average of 4.37), followed

by Health (with an average of 4.36), Education (with an average of 4.29) and Income (With an average of 4.24) by Recreation Have the smallest demand (With an average of 4.20) respectively

Keywords: Elderly, Social Welfare Requirements, Pabon district

บทนำ

ประเทศไทยเริ่มเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุตั้งแต่ปี 2547 และจะเป็นสังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ในปี 2567 เมื่ออัตราประชากรของผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น ทำให้ปัจจัยการผลิตทางด้านแรงงานลดลง รัฐบาลจำเป็นต้องเพิ่มงบประมาณค่าใช้จ่ายทางด้านสวัสดิการและการรักษาพยาบาลเพิ่มขึ้นเพื่อดูแลและปฐมพยาบาลผู้สูงอายุมากขึ้น เพราะผลการสำรวจไม่ว่าจะเป็นการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติและอื่น ๆ พบว่า ผู้สูงอายุมากกว่า 80% มีเงินไม่เพียงพอต่อการเลี้ยงชีพในวัยหลังเกษียณ แหล่งรายได้ที่สำคัญของผู้สูงอายุคือ การเกื้อหนุนทางการเงินจากบุตรซึ่งก็มีแนวโน้มลดลงด้วยเช่นกัน เนื่องจากอัตราศักยภาพเกื้อหนุน (potential elderly support ratio) ซึ่งหมายถึงจำนวนประชากรวัยทำงานอายุ 15-59 ปี ต่อจำนวนประชากรสูงอายุ ได้ลดลงจาก 5 คนทำงาน ต่อผู้สูงอายุ 1 คน ในปี พ.ศ. 2553 เหลืออัตรา 4 ต่อ 1 ในปี พ.ศ. 2558 และจากการคาดการณ์ประชากรของประเทศไทยโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ว่าในปี พ.ศ. 2583 อัตราศักยภาพการเกื้อหนุนจะลดลงเหลือเพียง 1 ต่อ 1 ดังนั้นแหล่งรายได้จากบุตรที่เคยพึ่งพิงมาในอดีตมีแนวโน้มที่จะลดบทบาทลงโดยปริยาย (เอื้อมพร พิชัยสนธิ, 2562) อีกทั้งยังเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่เดิมประเทศไทยเป็นครอบครัวขยายที่อยู่ร่วมกัน อันประกอบด้วย รุ่นปู่/ย่า ตายาย พ่อแม่ ลูกหลานที่มีการพึ่งพาอาศัยกันทางเศรษฐกิจที่พ่อแม่เลี้ยงลูก และเมื่อสูงวัย ลูกที่ทำงานก็เลี้ยงพ่อแม่สืบต่อกันมา ก็จะเปลี่ยนแปลงไป เพราะครอบครัวก็จะมีขนาดเล็กลงที่ครอบครัวจะแยกไปอยู่กันเป็นพ่อแม่ ลูก และมีการไปมาหาสู่พ่อแม่เป็นครั้งคราว ดังนั้นการหวังพึ่งพาทางการเงินจากลูกหลานจึงลดน้อยลง (อาภรณ์ ชีวะเกรียงไกร, 2561) จึงส่งผลกระทบต่อทางด้านสังคม ปัญหาผู้สูงอายุถูกทอดทิ้ง บางครั้งอาจทำให้ผู้สูงอายุขาดความอบอุ่นจากการถูกทอดทิ้งได้ ปัญหาทางด้านสภาพจิตใจ เมื่อถึงวัยเกษียณอายุ ไม่ได้ทำงานทำให้ผู้สูงอายุรู้สึกเหงา ภูมิภาคภูมิใจเหมือนเป็นภาระกับลูกหลาน อาจรู้สึกน้อยใจ ซึมเศร้า จึงจำเป็นต้องมีคนดูแลเอาใจใส่ ปัญหาสุขภาพร่างกาย ตามปกติผู้สูงอายุจะมีสุขภาพร่างกายเสื่อมโทรม ไม่แข็งแรง จึงจำเป็นต้องมีคนดูแลเอาใจใส่และจะต้องใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลทำให้มีรายจ่ายเพิ่มขึ้นขณะที่ไม่มีรายได้ จึงทำให้ผู้สูงอายุมีความเป็นอยู่ที่ลำบาก เนื่องจากสังคมไทยในปัจจุบันนับวันจะมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของสังคมครอบครัวเป็นรูปแบบของครอบครัวเดี่ยว (Nuclear Family) มากขึ้น ด้วยเหตุผลการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมที่กระตุ้นให้ขนาดครอบครัวเปลี่ยนแปลงไปจากคนรุ่นก่อนมาก ครอบครัวมีขนาดเล็กลง ครอบครัวที่อยู่คนเดียวและครอบครัวที่อยู่กันเพียงสองคนมีสัดส่วนเพิ่มสูงขึ้น (ปราโมทย์ ประสาทกุล และ ปัทมา ว่าพัฒนางศ์, 2552) ดังนั้นปัญหาที่ตามมาในปัจจุบัน คือ ผู้สูงอายุเหล่านั้นถูกทอดทิ้งไร้การดูแล จึงส่งผลกระทบต่อกลายเป็นปัญหาทางด้านสังคมที่รัฐยังไม่สามารถแก้ไขให้แก่ผู้สูงอายุได้อย่างทั่วถึง และนับวันจะมีจำนวนผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้นทุก ๆ ปี แม้ในขณะนี้รัฐจะมีหน่วยงานที่ให้ความดูแลในการจัดสวัสดิการในแก่ผู้สูงอายุเหล่านั้นแล้วก็ตาม แต่ก็ยังไม่ทั่วถึงและเป็นธรรมแก่ผู้สูงอายุเท่าที่ควร ดังปรากฏรายละเอียดตามรายงานการวิจัยเกี่ยวกับความต้องการและคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในประเทศไทย ในประเด็นการเกื้อหนุนทางสังคมแก่ผู้สูงอายุ (วิลาวัลย์ ต่อปัญญา, 2550; สิริพร สุทธิญา, 2550; กวิน

วันเวก, 2551; ชาลววิทย์ บ่วงราบ, 2551; วิภาวัน ปัญญาเริน, 2552; วิลาวลัย รัตนา, 2552; สายสวาท เกตราสุวรรณ, 2552; อุซุกร เหมือนเดช, 2552; วิไลวรรณ วัฒนานนท์, 2553; ปราณนา มะลิไทยและคณะ, 2553; ยูวณี เกษมสินธ์, 2553; ยูพาทรณ์ บุญมั่น, 2553; นิมนวล อยู่สบาย, 2554; วันชัย ชูประดิษฐ์, 2554; สมพิศ มีสุข, 2554; จันทรเพ็ญ ลอยแก้ว, 2555; สมพล นะวะกะ, 2555; กิตติมาพร โลกาวิทย์, 2556; เสมอ จัดพล, 2556; นันทนา อยู่สบาย, 2557; ลัดดา บุตรเกิด, 2557; ญัฏฐิธิตตา เทวาลีศสกุลและคณะ, 2559; ฮับเสาะ น้อยทับทิมและคณะ, 2560; หมัดเฟาซี รูบามา และกฤษดา มงคลศรี, 2562) พอสรุปถึงปัญหาและความต้องการของผู้สูงอายุ ได้ดังนี้

1. ปัญหาและความต้องการด้านสุขภาพอนามัย
2. ปัญหาและความต้องการด้านเศรษฐกิจหรือรายได้
3. ปัญหาและความต้องการด้านบริการสาธารณสุขและที่อยู่อาศัย
4. ปัญหาและความต้องการด้านการพัฒนาและถ่ายทอดความรู้ทางการศึกษา
5. ปัญหาและความต้องการด้านความสัมพันธ์กับสมาชิกในครอบครัว และด้านการรวมกลุ่มทางสังคมหรือนันทนาการ

จากปัญหาและความต้องการดังกล่าว จะเห็นได้ว่ามีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ นภาพร ชัยวรรณและคณะ, 2539; สุทธิชัย จิตะพันธ์ และคณะ, 2543; พิชรี เขียวสะอาด, 2550; ศิริรัตน์ ศรีภัทรานุกรและคณะ, 2550; หมัดเฟาซี รูบามาและคณะ, 2560 ที่พบว่า คุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุมีปัญหาหลักคือ ปัญหาสุขภาพ ทั้งที่สุขภาพไม่สมบูรณ์ ไม่แข็งแรงเช่นแต่ก่อน และปัญหาการเจ็บไข้ได้ป่วยด้วยโรคต่างๆ ปัญหาในด้านร่างกายของผู้สูงอายุที่เกิดจากความผิดปกติของร่างกายนั้นสืบเนื่องจากเมื่อมีอายุมากขึ้นและขาดความรู้ในการดูแลสุขภาพจนกลายเป็นปัญหาที่ก่อให้เกิดโรคเรื้อรัง ผู้สูงอายุส่วนใหญ่มักกังวลใจ มีอารมณ์กังวลง่ายและกลัวในสิ่งที่ไม่เคยกลัวมาก่อน มีอาการหลงลืมรวมถึงกลัวถูกทอดทิ้งและกลัวความตาย นอกจากนี้ยังรู้สึกหงอยเหงาเป็นนิจ ใจน้อยและสะเทือนใจง่าย บางคนกลายเป็นคนหงุดหงิดโมโหร้าย ชอบแยกตัว บางคนก็มีอารมณ์เศร้า ต้องการตายเร็วหรืออยากฆ่าตัวตาย จะเห็นได้ว่าจากปัญหาดังกล่าวมีผลกระทบต่อผู้สูงอายุทั้งทางตรงและทางอ้อม ในคุณภาพชีวิตและสวัสดิการของผู้สูงอายุที่ควรได้รับการส่งเสริมหรือดูแลผู้สูงอายุตามความต้องการในสวัสดิการดังกล่าวที่มีทั้งปัญหาด้านร่างกาย สุขภาพอนามัย ด้านที่อยู่อาศัย ด้านรายได้ ด้านการศึกษา และด้านนันทนาการ ตามสิทธิที่ควรได้รับในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 มาตรา 27 ที่ระบุถึงสิทธิในการได้รับความคุ้มครองจากมาตรการของรัฐ เพื่อขจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้ความคุ้มครองหรืออำนวยความสะดวกให้ผู้สูงอายุ (หมัดเฟาซี รูบามา, 2560)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ได้กำหนดให้มีการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย รับผิดชอบดูแลและพัฒนาท้องถิ่นของตนเองให้เจริญก้าวหน้าและตรงตามความต้องการของสมาชิกในท้องถิ่น โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย 2560 ได้ระบุเกี่ยวกับสิทธิในการได้รับความคุ้มครองจากมาตรการของรัฐ เพื่อขจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้ความคุ้มครองหรืออำนวยความสะดวกให้แก่เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการหรือผู้ด้อยโอกาสให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและพึ่งพาตนเองได้อย่างสมศักดิ์ศรี ไว้ในมาตรา 27 เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนโดยมีหน่วยงานการปกครองท้องถิ่นทำหน้าที่โดยตรง ซึ่งระบุไว้ใน หมวด 14 การปกครองส่วนท้องถิ่น มาตรา 249 ภายใต้บังคับมาตรา 1 มีการจัดการปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักแห่ง การปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น กรอบกับ มาตรา

250 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่และอำนาจดูแลและจัดทำบริการสาธารณะ และกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน (มีชัย ฤชุพันธุ์, 2560)

องค์การบริหารส่วนตำบลป่าบอน อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุงตั้งอยู่ในเขตอำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของที่ว่าการอำเภอป่าบอน ห่างจากที่ว่าการอำเภอป่าบอนประมาณ 9 กิโลเมตร ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลป่าบอน ตั้งอยู่เลขที่ 196 หมู่ที่ 1 ถนนห้วยทราย ปากพะยูน ตำบลป่าบอน อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ห่างจากสามแยกห้วยทรายประมาณ 2.5 กิโลเมตรโดยครอบคลุมเขตพื้นที่ ตำบลป่าบอน ทั้งหมด 10 หมู่บ้าน และเนื้อที่ทั้งสิ้น 77.85 ตารางกิโลเมตร มีจำนวนประชากรเพศชายและเพศหญิงรวมทั้งสิ้น 8,521 คนโดยจำแนกผู้สูงอายุที่มีอายุครบ 60 ปีขึ้นไปจำนวน 1,247 คน (สำนักทะเบียนราษฎร์ของอำเภอป่าบอนปี 2561) ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลป่าบอนเป็นหน่วยงานในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดำเนินการด้านผู้สูงอายุและใกล้ชิดกับประชาชนในการให้การช่วยเหลือและดูแลประชาชนในด้านร่างกาย สุขภาพอนามัย ด้านที่อยู่อาศัย ด้านรายได้ ด้านการศึกษา และด้านนันทนาการ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาและวัดระดับความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลป่าบอน อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ในด้านร่างกาย สุขภาพอนามัย ด้านที่อยู่อาศัย ด้านรายได้ ด้านการศึกษา และด้านนันทนาการ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการวางแผนการเตรียมความพร้อมรับสถานการณ์ดังกล่าวเพื่อเป็นการตอบสนองความต้องการและสวัสดิการของผู้สูงอายุในองค์การบริหารส่วนตำบล ที่สามารถนำมาแก้ไขปัญหาความต้องการนั้นให้ได้อย่างดีมีประสิทธิภาพและมีการดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุขตามศักยภาพ โดยไม่เป็นภาระแก่ครอบครัวและสังคม รวมถึงพัฒนาการแก้ไขปัญหาเพื่อจัดสวัสดิการสังคมได้ตามความต้องการของผู้สูงอายุที่จะมีเพิ่มขึ้นสูงในอนาคตให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อวัดระดับความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุที่อาศัยในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลป่าบอน อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ กลุ่มผู้สูงอายุที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปี ขึ้นไป ที่อาศัยอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลป่าบอน อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง จำนวน 1,247 คน (ข้อมูลทะเบียนราษฎร์ของอำเภอป่าบอนปี 2561) ประกอบด้วย 10 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือผู้สูงอายุในเขต องค์การบริหารส่วนตำบลป่าบอน อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ได้จากการคำนวณสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ขนาดตัวอย่างตามสูตรของยามานะ โดยกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นที่ 95% และกำหนดความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ .05% ได้ขนาดตัวอย่างเท่ากับ 400 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการของผู้สูงอายุในเขต องค์การบริหารส่วนตำบลป่าบอน อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง โดยแบ่งเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้สูงอายุซึ่งประกอบด้วยตัวแปรได้แก่เพศอายุระดับการศึกษา สถานภาพ ลักษณะของผู้สูงอายุ เป็นแบบเลือกตอบจำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการของผู้สูงอายุในเขต องค์การบริหารส่วนตำบลป่าบอน อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง เป็นแบบเลือกตอบจำนวน 5 ข้อโดยแบ่งเป็นแต่ละด้านๆ ได้แก่ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านนันทนาการ ด้านการศึกษา ด้านที่อยู่อาศัย และด้านรายได้ จากนั้นนำมาสร้างเป็นคำถามแบบประเมินค่า (Rating Scale) (บุญชม ศรีสะอาด, 2555) โดยมีหลักเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ระดับความต้องการมากที่สุด	ให้ 5 คะแนน
ระดับความต้องการมาก	ให้ 4 คะแนน
ระดับความต้องการปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
ระดับความต้องการน้อย	ให้ 2 คะแนน
ระดับความต้องการน้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ยมีวิธีการดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{ระดับความต้องการ}} = \frac{5-1}{5} = \frac{4}{5} = 0.80$$

ระดับความต้องการมากที่สุด	ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.21-5.00
ระดับความต้องการมาก	ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.41-4.20
ระดับความต้องการปานกลาง	ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.61-3.40
ระดับความต้องการน้อย	ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.81-2.60
ระดับความต้องการน้อยที่สุด	ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.00-1.80

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

หลังจากเก็บข้อมูลเสร็จสิ้นแล้ว ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกชุดด้วยตนเองในทันทีที่เก็บคืนมา ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ โดยการประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์มีดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2. วัดระดับความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุที่อาศัยในองค์การบริหารส่วนตำบลป่าบอน อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง วิเคราะห์โดยคำนวณค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สรุปและอภิปรายผล

ผลการวิจัย

ผลการวัดระดับความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในองค์การบริหารส่วนตำบลตำบลป่าบอน อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุงโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดได้แก่ด้านที่อยู่อาศัย รองลงมาคือ ด้านสุขภาพด้านการศึกษา และด้านรายได้ โดยด้านนันทนาการ มีความต้องการน้อยที่สุด ตามลำดับ โดยสามารถแสดงได้ดังตาราง 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยภาพรวมและรายด้านความต้องการของผู้สูงอายุ

ผลการวัดระดับความต้องการของผู้สูงอายุ	ความต้องการ		
	\bar{x}	S.D	ความหมาย
1. ความต้องการด้านสุขภาพอนามัย	4.36	0.19	มาก
2. ความต้องการด้านที่อยู่อาศัย	4.37	0.26	มาก
3. ความต้องการด้านรายได้	4.24	0.38	มาก
4. ความต้องการด้านการศึกษา	4.29	0.38	มาก
5. ความต้องการด้านนันทนาการ	4.20	0.38	มาก
รวม	4.29	0.20	มาก

และพิจารณาเป็นรายข้อคำถาม พบว่า

ด้านที่อยู่อาศัย พบว่า คำถามที่ผู้สูงอายุมีความเห็นสูงสุด ได้แก่ ท่านต้องการให้มีการจัดบริการซ่อมแซมบ้านผู้สูงอายุ รองลงมาคือ ท่านต้องการให้มีการจัดกิจกรรมการพัฒนาแหล่งที่อยู่อาศัยให้แก่ผู้สูงอายุ โดยคนในชุมชนมีส่วนร่วมและท่านต้องการให้มีการจัดสภาพแวดล้อมแหล่งที่อยู่อาศัยให้แก่ผู้สูงอายุ และท่านต้องการให้มีการปรับปรุงที่อยู่อาศัยให้เหมาะสมแก่ผู้สูงอายุ

ด้านสุขภาพ พบว่า คำถามที่ผู้สูงอายุมีความเห็นสูงสุด ได้แก่ ท่านต้องการได้รับความรู้ หรือคำแนะนำในการดูแลสุขภาพที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุโดยเจ้าหน้าที่สาธารณสุข รองลงมาคือท่านต้องการให้มีการจัดบริการสุขภาพเคลื่อนที่ออกไปให้บริการแก่ท่านถึงชุมชนและท่านต้องการให้มีการจัดบริการการแพทย์ในทางเลือกในการดูแลสุขภาพ เช่น การแพทย์แผนไทย และท่านต้องการได้รับการตรวจสุขภาพประจำสัปดาห์/เดือนให้แก่ท่าน

ด้านการศึกษา พบว่า คำถามที่ผู้สูงอายุมีความเห็นสูงสุด ได้แก่ ท่านต้องการให้มีการจัดศูนย์แหล่งการเรียนรู้ในชุมชน สำหรับผู้สูงอายุ รองลงมาคือท่านต้องการได้รับการเรียนรู้การฝึกอบรมในด้านอาชีพที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุ และท่านต้องการให้ชุมชนเปิดโอกาสให้กับผู้สูงอายุได้แสดงความสามารถ เช่น การถ่ายทอด เผยแพร่ภูมิปัญญาของผู้สูงอายุ

ด้านรายได้ พบว่า คำถามที่ผู้สูงอายุมีความเห็นสูงสุด ได้แก่ ท่านต้องการให้มีการส่งเสริมในด้านอาชีพที่เหมาะสมสำหรับวัยผู้สูงอายุ รองลงมาคือ ท่านต้องการให้มีการจัดตั้งกองทุนชุมชนเพื่อให้มีการช่วยเหลือแก่ผู้สูงอายุและท่านต้องการให้มีการจัดตั้งกลุ่มอาชีพเพื่อประกอบอาชีพที่เหมาะสมแก่ผู้สูงอายุ

ด้านนันทนาการ พบว่า คำถามที่ผู้สูงอายุมีความเห็นสูงสุด ได้แก่ ท่านต้องการให้มีการจัดตั้งและการดำเนินงานต่างๆ เกี่ยวกับชมรมผู้สูงอายุ รองลงมาคือ ท่านต้องการให้มีการกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา เช่น การทำบุญ บำเพ็ญประโยชน์ทุกวันพระและท่านต้องการให้มีการกิจกรรมการท่องเที่ยวให้แก่ท่าน เช่น การไปศึกษาสถานที่โบราณวัตถุ และท่านต้องการให้มีการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการวัดระดับความต้องการสวัสดิการผู้สูงอายุในองค์การบริหารส่วนตำบลตำบลป่าบอน อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง พบว่า ความต้องการของผู้สูงอายุในองค์การบริหารส่วนตำบลตำบลป่าบอน อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของชาญวิทย์ บ่วงราบ (2551) ที่ศึกษาและเปรียบเทียบความต้องการการได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุในตำบลเสาชิงหินอำเภอบางใหญ่จังหวัดนนทบุรี สอดคล้องกับอนุสรณ์ เหมือนเดช (2552) ศึกษาความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลจังหวัดสมุทรปราการ สอดคล้องกับปรารธนา มะลิไทยและคณะ (2553) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการบริการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลจังหวัด มหาสารคาม สอดคล้องกับวันชัย ชูประดิษฐ์ (2554) ศึกษาความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลลำทับ อำเภอลำทับ จังหวัดกระบี่ สอดคล้องกับจันทร์เพ็ญ ลอยแก้ว (2555) ที่ศึกษาความต้องการในการได้รับสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลเมืองอโยธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และสอดคล้องกับหมัดฟาซี รูบามา และคณะ (2560) ที่ศึกษาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในตำบลคลองหลา อำเภอลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา แสดงให้เห็นว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีความต้องการสวัสดิการอยู่ในระดับมาก โดยสวัสดิการนี้ผู้สูงอายุมีความจำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวันและความอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยสูงสุด รองลงมาด้านสุขภาพ ด้านการศึกษา ด้านรายได้ และด้านนันทนาการ มีความต้องการน้อยที่สุด เหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะผู้สูงอายุให้ความสำคัญกับคุณภาพชีวิตของตนเองเป็นสำคัญโดยเฉพาะด้านที่อยู่อาศัย สุขภาพ การศึกษาและรายได้ ส่วนด้านนันทนาการเป็นความต้องการทางสังคมเป็นหลักจึงมีความเห็นน้อยที่สุดในความต้องการทั้งปวง โดยสามารถอภิปรายเป็นรายด้านได้ดังนี้

1. ผู้สูงอายุในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลป่าบอนมีความต้องการสวัสดิการสังคมในด้านที่อยู่อาศัยสูงสุด แสดงให้เห็นว่า ผู้สูงอายุในพื้นที่ที่มีปัญหาด้านที่อยู่อาศัยเป็นลำดับแรก อาจเป็นเพราะสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ผู้สูงอายุต้องอยู่อย่างโดดเดี่ยวมากขึ้น ทำให้ที่อยู่อาศัยมีความเสื่อมโทรมตามสภาพเนื่องจากลูกหลานอาจไม่มีเวลากลับมาดูแลเมื่อแยกครอบครัวออกไป ที่อยู่อาศัยจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นและเป็นความต้องการของผู้สูงอายุในความต้องการให้รัฐเข้ามาช่วยเหลือ สนับสนุน และซ่อมแซมให้ สอดคล้องกับงานวิจัยของปรารธนา มะลิไทยและคณะ (2553) วันชัย ชูประดิษฐ์ (2554) จันทร์เพ็ญ ลอยแก้ว (2555) ชาญวิทย์ บ่วงราบ (2551) นันทนา อยู่สบาย (2557) ลัดดา บุตรเกิด (2557) ที่ศึกษาพบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการด้านที่อยู่อาศัยอยู่ในระดับมากเช่นกัน เนื่องจากผู้สูงอายุส่วนใหญ่ต้องการให้มีการจัดสวัสดิการในด้านที่อยู่อาศัยเพื่อเป็นความสะดวกในการใช้ชีวิตและนำไปสู่ความปลอดภัยต่อร่างกายและทรัพย์สิน และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อคำถามพบว่า ความต้องการของผู้สูงอายุในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลป่าบอน โดยลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยคือ ผู้สูงอายุมีความต้องการให้มีการจัดบริการซ่อมแซมบ้านผู้สูงอายุ รองลงมาคือท่านต้องการให้มีการจัดกิจกรรมการพัฒนาแหล่งที่อยู่อาศัยให้แก่ผู้สูงอายุ โดยคนในชุมชนมีส่วนร่วมและท่านต้องการให้มีการจัดสภาพแวดล้อมแหล่งที่อยู่อาศัยให้แก่ผู้สูงอายุ และท่านต้องการให้มีการปรับปรุงที่อยู่อาศัยให้เหมาะสมแก่ผู้สูงอายุ ตามลำดับ

2. ผู้สูงอายุในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลป่าบอน มีความต้องการสวัสดิการด้านสุขภาพอนามัยอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าผู้สูงอายุมีความต้องการการได้รับการดูแลสุขภาพชีวิตด้านสุขภาพอนามัย ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า วัยสูงอายุเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างเห็นชัดเจน โดยเฉพาะสภาพ

ร่างกายจะเห็นได้ชัดเจนว่าเสื่อมลงตามอายุ สภาพจิตใจมีการเปลี่ยนแปลงง่าย ซ้ำหุดหงิด มีความกังวล เนื่องจากการเจ็บป่วยหรือจากการเสื่อมของระบบต่างๆในร่างกาย เพราะสาเหตุมาจากผู้สูงอายุมีความต้องการปริมาณอาหารลดลงจากวัยหนุ่มสาว แต่จำเป็นต้องได้รับสารอาหารอย่างเพียงพอ เพื่อซ่อมแซม ส่วนที่สึกหรอ และสร้างความต้านทานโรค อาหารมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของแต่ละคน ผู้มีภาวะทางโภชนาการดีมีสุขภาพแข็งแรง มีการดำเนินชีวิตที่ดี ไม่เครียดจนเกินไป การเปลี่ยนแปลงต่างๆของ ภายในร่างกายจะเป็นไปอย่างช้าๆ ทำให้ไม่ค่อยแก่ ในทางตรงกันข้ามผู้ที่มีภาวะโภชนาการไม่ดี เจ็บป่วย ตึ่มสุรา มีน้ำหนักมากหรือน้อยเกินไปร่างกายจะเสื่อมโทรมเร็วทำให้แก่เร็ว สอดคล้องกับงานวิจัยของ หมัดเฟาซี รูบามา และคณะ (2560); พิมพิสุทธิ์ บัวแก้ว และ รติพร ถึงฝั่ง (2559); รัชพลประสิทธิ์ ก้อนแก้ว (2557); กิตติมาพร โลกาวิทย์ (2556); เสมอ จัดพล (2556); มณัฐกร คงทอง (2553); วิภาวัน ปัญญาเริน (2552); วิลาวัลย์ รัตนา (2552) และสิริพร สุธัญญา (2550) ที่ศึกษาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ พบว่าผู้สูงอายุมีความต้องการคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อคำถาม พบว่า ความต้องการของผู้สูงอายุในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลป่าบอน โดยลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไป น้อยคือ ผู้สูงอายุมีความต้องการได้รับความรู้ หรือคำแนะนำในการดูแลสุขภาพที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุ โดยเจ้าหน้าที่สาธารณสุข รองลงมาคือท่านต้องการให้มีการจัดบริการสุขภาพเคลื่อนที่ออกไปให้บริการแก่ ท่านถึงชุมชนและท่านต้องการให้มีการจัดบริการการแพทย์ในทางเลือกในการดูแลสุขภาพ เช่น การแพทย์ แผนไทย และท่านต้องการได้รับการตรวจสุขภาพประจำสัปดาห์/เดือนให้แก่ท่าน ตามลำดับ

3. ผู้สูงอายุในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลป่าบอน มีความต้องการสวัสดิการด้านการศึกษาอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า ผู้สูงอายุยังมีความต้องการได้รับการศึกษาและเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลา ถึงแม้ว่าการเรียนรู้ของผู้สูงอายุอาจจะไม่สามารถตามเด็กรุ่นใหม่ได้ทั้งหมด แต่ผู้สูงอายุยังมีความเชื่อว่าการศึกษจะสามารถทำให้ตนเองรู้สึกมีคุณค่า สอดคล้องกับงานวิจัยอุซุกรเหมือนเดช (2552) วันชัย ชูประดิษฐ์ (2554) ยุวณี เกษมสินธ์ (2553) นันทนา อยู่สบาย (2557) สมพล นวะกะกะ (2555) ที่พบว่าผู้สูงอายุยังมีความต้องการการศึกษาอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อคำถามพบว่า ความต้องการของผู้สูงอายุในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลป่าบอน โดยลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยคือ ผู้สูงอายุมีความต้องการให้มีการจัดศูนย์แหล่งการเรียนรู้ในชุมชน สำหรับผู้สูงอายุ รองลงมาคือท่านต้องการได้รับการเรียนรู้ การฝึกอบรมในด้านอาชีพที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุ และท่านต้องการให้ชุมชนเปิดโอกาสให้กับผู้สูงอายุได้ แสดงความสามารถ เช่น การถ่ายทอด เผยแพร่ภูมิปัญญาของผู้สูงอายุ ตามลำดับ

4. ผู้สูงอายุในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลป่าบอน มีความต้องการสวัสดิการด้านรายได้ อยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ต้องการมีรายได้ในการนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันโดยไม่ต้องเป็นภาระของลูกหลาน ด้วยการใช้ผู้สูงอายุนั้นต้องการที่จะไม่เป็นภาระของใคร ต้องการมีรายได้ที่จะเลี้ยงชีวิตตนเองได้ สอดคล้องกับงานวิจัยอุซุกรเหมือนเดช (2552) ยุพาภรณ์ บุญมัน (2553) นิมนวล อยู่สบาย (2554) สมพิศ มีสุข (2554) จันทร์เพ็ญ ลอยแก้ว (2555) ลัดดา บุญเกิด (2557) ที่พบว่าผู้สูงอายุมีความต้องการด้านรายได้ อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อคำถามพบว่า ความต้องการของผู้สูงอายุในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลป่าบอน โดยลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยคือ ผู้สูงอายุมีความต้องการให้มีการส่งเสริมในด้านอาชีพที่เหมาะสมสำหรับวัยผู้สูงอายุ รองลงมาคือ ท่านต้องการให้มีการจัดตั้งกองทุนชุมชนเพื่อให้มีการช่วยเหลือแก่ผู้สูงอายุ และท่านต้องการให้มีการจัดตั้งกลุ่มอาชีพเพื่อประกอบอาชีพที่เหมาะสมแก่ผู้สูงอายุ ตามลำดับ

5. ลำดับสุดท้ายคือ ผู้สูงอายุในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลป่าบอน มีความต้องการสวัสดิการด้านนันทนาการ อยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า ผู้สูงอายุยังมีความต้องการมีกิจกรรมทางสังคม เนื่องจากมนุษย์ชอบอยู่เป็นกลุ่มคนมากกว่าอยู่คนเดียว โดยเฉพาะผู้สูงอายุ มักมีภาวะซึมเศร้าได้ง่ายเมื่อต้องอยู่คนเดียว หากไม่ได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวและความสนใจจากสังคม สอดคล้องกับ งานวิจัยของสมใจ โชติธนะพันธ์ (2550) ที่ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนทางสังคมกับภาวะซึมเศร้าของผู้สูงอายุ ซึ่งจะส่งผลต่อพฤติกรรมการดูแลสุขภาพและความสุขของผู้สูงอายุด้วย และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของเบญจมาศ นาควิจิตร (2551) ที่ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองและความสุขของผู้สูงอายุในชมรมผู้สูงอายุ ทำให้ผู้สูงอายุมีความต้องการทางสังคม โดยเฉพาะต้องการให้มีกิจกรรมนันทนาการ เช่น กิจกรรมเสริมหรือนันทนาการเพื่อให้ได้มีส่วนร่วมกิจกรรมในสังคม ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุที่พบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการด้านนันทนาการอยู่ในระดับมาก (ฮับเสาะ น้อยทับทิมและคณะ, 2560; วันชัย ชูประดิษฐ์, 2554; หมัดเพาชี รุบามา และคณะ, 2560) เนื่องจากผู้สูงอายุมีความต้องการทำกิจกรรมในสังคมเพื่อความผ่อนคลาย หลีกเลี้ยงการอยู่คนเดียวที่อาจจะทำให้เกิดภาวะซึมเศร้าได้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อคำถามพบว่า ความต้องการของผู้สูงอายุในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลป่าบอน โดยลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยคือ ผู้สูงอายุมีความต้องการให้มีการจัดตั้งและการดำเนินงานต่างๆ เกี่ยวกับชมรมผู้สูงอายุ รองลงมาคือ ท่านต้องการให้มีกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา เช่น การทำบุญ บำเพ็ญประโยชน์ทุกวันพระและท่านต้องการให้มีการกิจกรรมการท่องเที่ยวให้แก่ท่าน เช่น การไปศึกษาสถานที่โบราณวัตถุ และท่านต้องการให้มีการจัดกิจกรรมการเล่นที่บ้าน ตามลำดับ ดังนั้นเพื่อให้ผู้สูงอายุเกิดความสุขในการดำเนินชีวิตจึงควรส่งเสริมให้ผู้สูงอายุได้รับความต้องการทางสังคมด้วยการจัดกิจกรรมต่างๆ จะสามารถแก้ปัญหาสุขภาพและโรคซึมเศร้าได้

จะเห็นได้ว่าความต้องการทั้ง 5 ด้านของผู้สูงอายุยังสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของ Maslow (1970) ที่ว่าความต้องการของมนุษย์ไม่มีที่สิ้นสุด ดังความต้องการขั้นพื้นฐาน เป็นความต้องการต่อร่างกายเพื่อความอยู่รอดของชีวิต เช่น ความต้องการที่อยู่อาศัย อาหาร อากาศ น้ำ และสุขภาพสูงที่สุดเนื่องจากเป็นความต้องการขั้นพื้นฐานที่มนุษย์ทุกคนพึงมีต่อร่างกายเป็นลำดับแรก เมื่อมนุษย์มีความต้องการต่อร่างกายสมบูรณ์แข็งแรงแล้วย่อมมีความต้องการในลำดับต่อไปได้ นั่นคือ ความต้องการด้านการศึกษาและรายได้ หมายถึงความต้องการสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยปราศจากอันตรายทางร่างกายและจิตใจที่มีส่วนสัมพันธ์กับความต้องการลำดับแรก โดยใช้การศึกษาและรายได้เป็นเครื่องมือ และยังมีความต้องการทางสังคมและนันทนาการ หมายถึง ความต้องการที่จะเกี่ยวพันกับการมีเพื่อนและการถูกยอมรับโดยบุคคลอื่น ซึ่งจะช่วยให้ผู้สูงอายุมีสุขภาพที่ดี และปราศจากโรคซึมเศร้าที่อาจจะนำมาสู่ปัญหาสุขภาพทางด้านร่างกาย และความปลอดภัยในชีวิตดังนั้นเพื่อการตอบสนองความต้องการทางสังคมจึงควรส่งเสริมและจัดสวัสดิการที่เหมาะสมให้กับผู้สูงอายุได้ใช้ชีวิตในช่วงสุดท้ายของตนเองอย่างมีความสุข

ข้อเสนอแนะ

ควรมีสนับสนุนผู้สูงอายุในเรื่องการดูแลสุขภาพด้านร่างกายให้มากที่สุด เนื่องจากผู้สูงอายุ เมื่ออายุมากแล้ว เริ่มมีอาการป่วยเรื้อรังเพิ่มมากขึ้น จึงจำเป็นต้องสร้างความมั่นคงปลอดภัยให้กับผู้สูงอายุให้รู้สึกว่าคุณเองยังมีความสำคัญในสังคม และควรจัดให้มีการประกอบอาชีพ และจัดตั้งกลุ่มให้ผู้สูงอายุได้มีกิจกรรมร่วมกันมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กวิณ วันวิเวก. (2551). แนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมืองจังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น. จังหวัด สมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา, บัณฑิต วิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- กิตติมาพร โลกาวิทย์. (2556). ภาวะสุขภาพและพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ ของผู้สูงอายุในชุมชนจังหวัดปทุมธานี. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยปทุมธานี, 5(1), 194-211.
- จันทร์เพ็ญ ลอยแก้ว. (2555). การศึกษาความต้องการในการได้รับสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลเมืองอโยธยาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. การค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตร์ มหาบัณฑิต, สาขารัฐประศาสนศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- ชาญวิทย์ ปวงราบ. (2551). ความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุในตำบลเสาชิงหินอำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- นภาพร ชโยวรรณ และคณะ. (2539). ผลกระทบทางเศรษฐกิจสังคมและสภาวะผู้สูงอายุในประเทศไทย. วิทยาลัยประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : สถาบันประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____ . (2539). รายงานการสำรวจสภาวะผู้สูงอายุในประเทศไทย.(เอกสารสถาบันหมายเลข 246/39). กรุงเทพฯ: สถาบันประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เบญจมาศ นาควิจิตร. (2551). ปัจจัยทางสังคมที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองและความสุขของผู้สูงอายุในชมรมผู้สูงอายุของโรงพยาบาลสังกัดสำนักงานการแพทย์. ปริญญาโท วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ปรารณา มะลิไทย, คทาร์ตัน เฮงตระกูล และเกียรติพงษ์ มีเพียร. (2553). ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการบริการ สวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลจังหวัดมหาสารคาม. วารสารความหลากหลายทางวัฒนธรรม.
- พัชรี เขียวสะอาด. (2550). ปัญหาและความต้องการด้านการส่งเสริมสุขภาพและสังคมของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลเมืองศรีราชาจังหวัดชลบุรี. ปริญญาโท รม.ม. (การบริหารงานท้องถิ่น). ชลบุรี : วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พิมพ์สุทธิ บัวแก้ว และรติพร ถึงฝั่ง. (2559). การดูแลสุขภาพและภาวะสุขภาพของผู้สูงอายุไทย. วารสารสมาคมนักวิจัย, 21(2), 94-109.
- มณฑิรา เขียวยิ่ง. (2550). รายงานการวิจัยเรื่องความคาดหวังและความเป็นจริงในการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุ จากครอบครัว. ขอนแก่น : คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- มณัฐกร คงทอง. (2553). คุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ กรณีศึกษาชุมชนริมทางรถไฟภายในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่. วิทยานิพนธ์ รม.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์). สงขลา : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- มิชัย ฤกษ์พันธุ์. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับที่ 20 พุทธศักราช 2560. เข้าถึงเมื่อวันที่ 15 มกราคม 2562 สืบค้นจาก; www.radioparlament.net/parliament/constitution2560/constitution2560.pdf
- มูลนิธิพัฒนางานผู้สูงอายุ. (2558). สถาการณ์ผู้สูงอายุในประเทศไทย (ด้านประชากร). เข้าถึงเมื่อวันที่ 15 มกราคม 2562 สืบค้นจาก; <https://fopdev.or.th>

- ยุวณี เกษมสินธ์. (2553) *สภาพและปัญหาการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอศรีสงครามจังหวัดนครพนม*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- วิลาวัลย์ ต่อปัญญา และคณะ. (2547). *ปัญหาและความต้องการด้านกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพและสังคมของผู้สูงอายุในชมรมผู้สูงอายุจังหวัดลำปาง*. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ.
- วันชัย ชูประดิษฐ์. (2554). *การศึกษาความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลลำทับ อำเภอลำทับ จังหวัดกระบี่*. การค้นคว้าอิสระ ปร.ม (รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต) สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์. ปทุมธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- วัชพลประสิทธิ์ ก้อนแก้ว. (2557). *พฤติกรรมสุขภาพของผู้สูงอายุที่อาศัยในเขตเทศบาลตำบลคลองตำหรุ อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี*. วิทยานิพนธ์ พย.ม. (สาขาวิชาการบริหารทั่วไป). ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิภาวัน ปัญญาเริน. (2552). *ความเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกคนด้านสุขภาพกับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพของผู้สูงอายุชาวไทยลื้อในเขตอำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ศิริรัตน์ ศรีภัทรากรถาวร ล่อกา และวิลาวัลย์ ต่อปัญญา. (2550). *สายตัวแทบขาด: การดูแลพ่อแม่ที่อยู่ในวัยชรา*. ลำปาง : วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครลำปาง.
- สายสวาท เกตราสุวรรณ. (2552). *ความต้องการด้านสุขภาพอนามัยของผู้สูงอายุ: ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดระยอง*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาประชากรศึกษา). มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สมใจ โชติธนพันธ์. (2550). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนทางสังคมกับภาวะซึมเศร้าของผู้สูงอายุในสถานสงเคราะห์ผู้สูงอายุบ้านบางแค*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- สมศักดิ์ ศรีสันติสุข. (2556). *สังคมวิทยาชุมชน: หลักการศึกษาวิเคราะห์และปฏิบัติงานชุมชน*. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น. มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- สิริพร สุัญญา. (2550). *พฤติกรรมการดูแลตนเองกับความพึงพอใจในชีวิตของผู้สูงอายุในสวนรมณีนารถกรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุทธิชัย จิตะพันธ์กุล. (2543). *สถานะของประชากรสูงอายุไทยในปัจจุบันและการดำเนินการต่าง ๆ ของประเทศไทย*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- เสมอ จัดพล. (2556). *การจัดสวัสดิการสังคมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี*. *วารสารวิชาการ Veridian E-Journal*, 6(3), 510-519.
- หมัดเฟาซี รูบามา. (2560). *รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 กับ สิทธิมนุษยชนอิสลามที่ปรากฏในรัฐธรรมนูญมะดื่เนฮ์ว่าด้วยเรื่องสิทธิและความยุติธรรม*. ใน *การประชุมวิชาการระดับชาติ "ธรรมศาสตร์ - นิติพัฒน" ครั้งที่ 2*. (น. 129-144). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. สืบค้นจาก <https://www.researchgate.net/publication/330212872>

- หมัดเฟาซี รูบามา และคณะ. (2560). คุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในตำบลคลองท่อม อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา. ใน *การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 9 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม*. (น.1888-1894). นครปฐม : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- หมัดเฟาซี รูบามา และคณะ. (2562). *ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลเมืองควนลัง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา*. ใน *การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 10 มหาวิทยาลัยหาดใหญ่*. (น. 906-920). สงขลา : มหาวิทยาลัยหาดใหญ่. สืบค้นจาก <https://doi.org/10.13140/RG.2.2.26230.14404>
- อาภรณ์ ชีวะเกรียงไกร. (1 มีนาคม 2561). *ผลกระทบของสังคมผู้สูงอายุของประเทศไทย*. สืบค้นจาก <http://www.bangkokbiznews.com/blog/detail/641444>.
- เอื้อมพร พิชัยสนิธ. 2562. การเตรียมความพร้อมแบบองค์รวมสำหรับสังคมสูงอายุของประเทศไทย. เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. สืบค้นจาก <http://www.setthasam.econ.tu.ac.th/blog/detail/26/>
- ฮับเส้า น้อยทับทิม และคณะ. (2560). ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ กรณีศึกษา: องค์การบริหารส่วนตำบลบางตาง อำเภอรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส. ใน *การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 9 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม*. (น. 1256-1261). นครปฐม : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- Maslow, A.H. (1970). *Motivation and Personality*. New York: Harper Row.
- Yamane, Taro. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. Third editio. New York: Harper and Row Publication.